

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 kwietnia 2017 r., spółka Best Construction sp. z o.o. realizująca w ramach konsorcjum Obiekt Centrum Wystawienniczo – Kongresowe Województwa Podkarpackiego wniosła do Sejmiku Województwa Podkarpackiego skargę na Marszałka Województwa. Skargę należy uznać w całości za bezzasadną z powodów niżej przytoczonych.

Kwestia płatności ostatniej faktury jest przedmiotem sporu pomiędzy Wykonawcą a Województwem Podkarpackim. Z wyjaśnień złożonych w imieniu Marszałka Województwa Podkarpackiego wynika, że nigdy nie było intencją Zamawiającego, w tym również Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. działającej w imieniu Województwa Podkarpackiego w trakcie realizacji inwestycji, doprowadzenie do jakichkolwiek sytuacji lub nawet prowokowanie jakichkolwiek zdarzeń, czy podejmowanie innych działań zmierzających do celowego opóźniania płatności należnych Wykonawcy za wykonane zgodnie z Umową nr RARR/BZ/1465/2013 z dnia 19.12.2013 r. roboty budowlane.

Za niezasadne należy uznać twierdzenia Skarżącego dotyczące rzekomego złego traktowania wykonawców robót budowlanych przez Zarząd Województwa Podkarpackiego. Zarząd Województwa wykonuje swoje zadania inwestora i beneficjenta środków unijnych profesjonalnie i nie stwierdzono dyskryminacji żadnego z wykonawców robót budowlanych.

Celem ostatecznego zakończenia wielomiesięcznego sporu dotyczącego płatności końcowej za wykonanie Obiektu CWK w dniu 23.12.2016 roku Województwo Podkarpackie złożyło w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie wnioski o zawiązanie Best Construction Sp. z o.o. i Karpat – Bud Sp. z o.o. do próby ugodowej w sprawie o ustalenie zakresu robót i kwoty na jaką powinna opiewać końcowa faktura za wykonane prace w budynku Centrum Wystawienniczo – Kongresowe Województwa Podkarpackiego.

Jak wynika z pisma Marszałka Województwa odnoszącego się do wniesionej skargi Województwo Podkarpackie zaproponowało spółkom wykonującym Obiekt CWK zawarcie ugody następującej treści:

„Wykonawca Best Construction Sp. z o.o. i KARPAT-BUD Sp. z o.o. w terminie 7 dni wystawi na Województwo Podkarpackie, al. Łukasza Ciepłińskiego 4, 35-010 Rzeszów, NIP: 813-33-15-014, fakturę końcową za wykonane, na podstawie umowy nr RARR/BZ/1465/2013 z dnia 19 grudnia 2013 r., prace w budynku Centrum Wystawienniczo – Kongresowego Województwa Podkarpackiego, na kwotę 833.504,11

zł netto obejmującą zakres robót określony w Przejściowym Świadectwie Płatności Nr 23/2016 z dnia 14 kwietnia 2016 r.”

W uzasadnieniu wniosku Województwo Podkarpackie wyjaśniło faktyczną przyczynę wstrzymania płatności końcowej dla Wykonawcy Obiektu CWK. Nie jest nią bynajmniej chęć spowodowania problemów finansowych podkarpackich spółek budowlanych. Jedynym powodem są rozbieżności w kwestii określenia kwoty końcowej należnej Wykonawcy po uwzględnieniu zmian zakresu objętego Umową RARR/BZ/1465/2013 z dnia 19 grudnia 2013 roku. W ocenie Województwa Podkarpackiego właściwy zakres prac na jaki powinna zostać wystawiona faktura końcowa określony został precyzyjnie w Przejściowym Świadectwie Płatności Nr 23/2016 z dnia 14 kwietnia 2016 roku. Pomimo wielokrotnych monitów ze strony Zamawiającego Wykonawca uporczywie trwał przy swoim błędnym stanowisku, dlatego Województwo Podkarpackie zaważało Wykonawcę do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie.

W dniu 08.06.2017 roku na rozprawie w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Wykonawca nie zgodził się na ugodowe załatwienie przedmiotowej sprawy i odrzucił wniosek Województwa Podkarpackiego. Postawę tę należy ocenić krytycznie i postawić w wątpliwość dobre intencje Wykonawcy.

Sejmik Województwa Podkarpackiego pozytywnie ocenia działania Marszałka i całego Zarządu Województwa i podtrzymuje nadzieję na polubowne załatwienie tej kwestii spornej, która wystąpiła pomiędzy Województwem Podkarpackim a Wykonawcą Obiektu CWK.

Zarzuty skargi na działania Marszałka Województwa Podkarpackiego odnoszą się także do:

- 1) rzekomego przekazania nowego projektu wykonawczego konstrukcji stalowej części wystawienniczej Obiektu Centrum Wystawienniczo – Kongresowe Województwa Podkarpackiego i robót dodatkowych z tym związanych,
- 2) ekspertyzy wewnętrznej kanalizacji deszczowej w części kongresowej budynku CWK i prac budowlanych polegających na wykonaniu dodatkowej wewnętrznej kanalizacji deszczowej w ostatnim kwartale 2016 roku oraz postępowań wszczętych i ostatecznie umorzonych przez organy nadzoru budowlanego.

Jak słusznie zauważył Marszałek w swoim stanowisku zastrzeżenia i zarzuty do projektu wykonawczego konstrukcji stalowej części wystawienniczej Obiektu CWK Wykonawca wysuwał już od kwietnia – maja 2014 roku. W tym czasie rozpoczęła się długotrwała batalia Województwa Podkarpackiego zakończona, jak się wtedy wydawało, ostatecznie w dniu 02.06.2015 roku podpisaniem umowy z Wykonawcą na roboty dodatkowe w związku z niewielkimi zmianami elementów stalowych w projekcie części

wystawienniczej budynku. Precyzyjnie całą tak zwaną sprawę nowego projektu wykonawczego konstrukcji stalowej części wystawienniczej wyjaśnił Wykonawcy Pan Janusz Fudała ówczesny prezes RARR S.A. w piśmie z dnia 23.02.2015 roku. Wcześniej swoje zdanie w tej sprawie przedstawiał Prof. Jerzy Szlendak, który w przesłanym wyjaśnieniu napisał:

„W wyniku weryfikacji PB i PW konstrukcji stalowej dużej kopuły obiektu: Centrum Wystawienniczo Kongresowego w Jasionce, przeprowadzonej przez Zewnętrzną Jednostkę Weryfikującą (ZJW) powołaną przez firmę STAL-PROJEKT Jadwiga Szlendak a kierowaną przeze mnie; weryfikacji potwierdzonej stosownymi podpisami na oprawionej i odesłanej przez Wykonawcę do Zamawiającego dokumentacji; nie powstał nowy projekt, który można by nazwać zamiennym, a jedynie na podstawie wskazówek ZJW Projektanci uszczegółowili i uzupełnili projekt istniejący.”

Tak więc również w ocenie Sejmiku Województwa Podkarpackiego niezasadnym jest utrzymywanie przez Wykonawcę tezy, że w trakcie robót budowlanych doszło do przeprojektowania konstrukcji stalowej dużej kopuły i powstania projektu zamiennego.

W sprawie domniemanej samowoli budowlanej, do której miało dojść na Obiekcie CWK z przedłożonych przez Marszałka dokumentów wynika, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 08.06.2017 roku znak OA.7721.18.13.2017, po rozpatrzeniu odwołania Zarządu Województwa Podkarpackiego od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Rzeszowie z dnia 09.03.2017 roku znak PINB.5140.13.2.2016, w przedmiocie robót budowlanych związanych z odprowadzeniem wód opadowych z dachu budynku CWK, orzekł co następuje:

„orzekam uchylić zaskarżoną decyzję organu I instancji w całości i jednocześnie umarzam w całości postępowanie w sprawie robót budowlanych prowadzonych w budynku Centrum Wystawienniczo – Kongresowego, dotyczących odprowadzenia wód opadowych z dachu ww. obiektu zlok. na działce nr ewid. 425/13 w Tajęcinie oraz na działce nr ewid. 1867/270 położonej w miejscowości Jasionka, gm. Trzebownisko.”

Zarząd Województwa Podkarpackiego wielokrotnie podkreślał swoją determinację w kwestii bezpiecznego i niezakłóconego funkcjonowania Obiektu CWK, dlatego podjęto działania w kierunku zwiększenia bezpieczeństwa użytkowania obiektu w czasie wystąpienia ewentualnych ekstremalnych zjawisk atmosferycznych, w szczególności ponadnormatywnych opadów deszczu, które w obecnym czasie coraz częściej występują na terenie Województwa Podkarpackiego. Działania te polegają na wykonaniu dodatkowej wewnętrznej kanalizacji deszczowej oraz dodatkowej wewnętrznej kanalizacji deszczowej przelewowej na części kongresowej budynku CWK. Biorąc pod uwagę powyższe, argument Wykonawcy o bezzasadności wydatkowania środków publicznych na ten cel, uznać należy za wysoce nietrafiony i co najmniej niezrozumiały.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego przywołaną wyżej decyzją z dnia 08.06.2017 ostatecznie zamknął sprawę robót dodatkowych wykonanych na Obiekcie CWK, w uzasadnieniu decyzji stwierdził m.in.:

„Postępowanie administracyjne, które stało się bezprzedmiotowe w całości, zgodnie z art. 105 § 1 Kpa podlega umorzeniu w całości. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest dalsze prowadzenie postępowania i brak jest podstaw do wydania jakichkolwiek nakazów przewidzianych w przepisach Prawa budowlanego. Z taką sprawą mamy do czynienia w niniejszej sprawie.”

Przedstawione przez Marszałka i Zarząd Województwa Podkarpackiego wyjaśnienia i dokumenty jednoznacznie wskazują na brak zasadności zarzutów Skarżącego. Nowe zdarzenia i decyzje uprawnionych organów wydane już po wniesieniu skargi czynią większość z tych zarzutów bezprzedmiotowymi.

Z tych wszystkich względów skargę Wykonawcy na działania Marszałka Województwa Podkarpackiego uznaje się w całości za bezzasadną.